

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

10 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Burduh Victor

 judecând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Țurcanu Svetlana, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 mai 2019, în cauza penală în privința lui,

Abashidze Gurami XXXXX (anterior Goradze Mindia XXXXX), născut la XXXXX, originar din XXXXXși domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 19.01.2016 – 26.01.2016

instanța de apel: 18.04.2016 – 26.10.2017

12.02.2019 – 27.05.2019

instanța de recurs ordinar: 20.07.2018 – 18.12.2018

29.11.2019 – 10.11.2020

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 26 ianuarie 2016, Abashidze Gurami (anterior Goradze Mindia) a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. c) Cod penal, cu stabilirea pedepsei în formă de amendă în mărime de 400 (patru sute) unități convenționale, adică 8000 (opt mii) lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Abashidze Gurami, (anterior Goradze Mindia) a intrat la data de 03.12.2015 pe teritoriul Republicii Moldova, prin punctul de trecere Giurgiulești-Galați, prezentând controlului pașaportul Ucrainei cu seria și numărul XXXXX pe numele Dranga Oleksandr a. n. XXXXX, care potrivit raportului de expertiză nr. XXXXX din 04.12.2015, s-a stabilit că imaginea fotografică din extrasul din sistemul informațional integrat al Poliției de Frontieră blancheta pașaportului cet. Goradze Mindia cu nr. XXXXX și imaginea fotografică din extrasul din sistemul informațional integrat al Poliției de Frontieră, a imaginii pașaportului R. Ucraina cu nr. XXXXX, eliberat pe numele cet.

Dranga Oleksandr, reprezintă una și aceeași persoană.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Beruceașvili Andrei, în numele inculpatului Abashidze Gurami, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Abashidze Gurami să fie achitat de comiterea infracțiunii incriminate.

3.1. În susținerea apelului avocatul Beruceașvili Andrei, în numele inculpatului Abashidze Gurami a indicat că:

- în motivarea apelului, apărarea a invocat că, urmărirea penală precum și judecarea cauzei în instanța de fond au fost efectuate cu încălcarea esențială a normelor procedurale ce reglementează competența teritorială;

- reieșind din conținutul și esența învinuirii înaintate inculpatului Abashidze Gurami prin prisma prevederilor art. 257 alin. (1) Cod de procedură penală, că urmărirea penală urma a fi efectuată de organul de urmărire penală de la locul comiterii infracțiunii, și nicidecum nu de OUP Aeroport mun. Chișinău sau Procuratura Botanică municipiului Chișinău. Astfel, urmărirea penală a fost efectuată de către un organ, care în virtutea legii nu avea drept s-o efectueze, ceea ce prin prisma prevederilor art.251 CPP RM duce la nulitatea absolută a tuturor acțiunilor de urmărire penală efectuate de către Procuratura Botanică municipiului Chișinău, inclusiv și înaintarea învinuirii, întocmirea rechizitoriului;

- chiar dacă Procuratura Botanică a municipiului Chișinău a efectuat urmărirea penală, a întocmit rechizitoriu și a expediat cauza în instanța de judecată, instanța de fond a examinat cauza contrar prevederilor art.40 Cod de procedură penală. Astfel, ținând cont de prevederile art. 40 și art. 44 alin. (1) Cod de procedură penală, după primirea cauzei penale instanța de judecată urma să își decline competența și să trimită dosarul instanței competente - Judecătoria Cahul. În pofida acestor circumstanțe evidente instanța de fond a purces la examinarea cauzei și a pronunțat o sentință contrar prevederilor gale;

- contrar prevederilor art. 384 alin. (3) și 389 alin. (1) și (2) Cod de procedură, instanța de decată a pronunțat în privința inculpatului Abashidze Gurami o sentință întemeiată, care este bazată exclusiv pe presupuneri. Astfel, la baza sentinței contestate a fost pus Raportul de expertiză nr. XXXXX din 04.12.2015 (f.d.19-23) potrivit căruia expertul a ajuns la concluzia că, „imaginile fotografice reprezintă probabil una și aceeași persoană”. Adică, coincidență între persoanele nominalizate te stabilită cu probabilitate și nu este prezentă o concluzie certă. Mai mult ca atât, Raportul de expertiză nr. XXXXX din 04.12.2015 este lovit de nulitate absolută or, în ordonanța privind dispunerea efectuării expertizei

portretului din 04.12.2015 de către reprezentantul organului de urmărire penală nu a fost completat compartimentul cu datele expertului căruia a fost dispusă executarea expertizei. Este de menționat inclusiv și faptul că, expertiza a fost efectuată în baza unor copii neautentificate a documentelor, ceea ce și mai mult pune la îndoială corectitudinea constatărilor făcute de expert în Raportul de expertiză nr. XXXXX din 04.12.2015;

- este greșită și concluzia instanței referitor la faptul că Goradze Mindia nu a intrat pe teritoriul Republicii Moldova în perioada 01.01.2015-04.12.2015, or de către organul de urmărire penală nu a fost verificat faptul traversării frontierei de stat de către Abashidze Gurami;

- în materialele cauzei penale lipsesc cu desăvârșire careva probe ce confirmă faptul confecționării, deținerii și folosirii de către Abashidze Gurami a pașaportului cet. Republicii Ucrainei pentru traversarea frontierei de stat a Republicii Moldova. Din actul de învinuire nu este clar când, unde, de către cine și prin ce metodă a fost confecționat pașaportul cu nr. XXXXX, astfel este absolută inexplicabilă condamnarea inculpatului anume pe semnul calificativ - confecționare documentului oficial fals.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2017, apelul declarat de către avocatul Beruciașvili Andrei a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței.

5. Decizia a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Beruciașvili Andrei în numele inculpatului, care, indicând temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 4) și 5) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, cu trimiterea cauzei la o nouă examinare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 18 decembrie 2018, recursul declarat de avocat a fost admis, casată total decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 mai 2019, a fost admis apelul declarat de către avocatul Andrei Beruceașvili în numele inculpatului Abashidze Gurami, casată total sentința, inclusiv din oficiu, în baza art.409 alin.(2), și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță prin care s-a încetat procesul penal în privința lui Abashidze Gurami intentat în baza art. 361 alin.(2) lit. c) Cod penal, pe motiv că există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală.

7.1 În motivarea soluției, instanța de apel a menționat că, învinuirea adusă inculpatului Abashidze Gurami în baza art. 361 alin. (2) lit. c) Cod

penal, urmează a fi încetată pe motiv că, conform Hotărârii Curții Constituționale nr. 12 din 14.05.2018 privind excepția de neconstituționalitate a articolului 361 alin. (2) lit. c) din Codul penal (confeccionarea, deținerea, vânzarea sau folosirea documentelor de importanță deosebită false) este declarată neconstituțională, ceea ce potrivit art. 33 al Hotărârii menționate supra statuează că, principiul legalității incriminării și a pedepsei penale presupune, prin definiție, că nici o faptă nu poate fi considerată ca infracțiune dacă nu există o lege care să prevadă acest lucru (nullum crimen sine lege) și că nu poate fi aplicată nici o pedeapsă dacă nu este prevăzută de lege.

Instanța de apel a relevat că pentru adoptarea sentinței de condamnare a inculpatului Abashidze Gurami pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin.(2) lit. c) Cod penal, instanța de fond a reținut că, vinovăția acesteia a fost dovedită prin cumul de probe pertinente, concludente, utile și veridice și care coroborează între ele și anume fiind audiat în ședința instanței de fond inculpatul Abashidze Gurami vina în comiterea infracțiunii încriminate nu a recunoscut, și a declarat că nu a comis infracțiunea imputată și anume deținerea documentelor false.

Cu toate că, inculpatul în ședința de judecată nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii încriminate, instanța de fond a reținut și a pus la baza sentinței de condamnare următorul cumul de probe, care au fost cercetate în cadrul anchetei judecătorești, verificate prin citire în apel și anume: depozițiile martorului Gîrbu Valeriu (f.d.117, vol. I); Procesul-verbal privind recunoașterea persoanei după fotografie din 29.12.2015 (f.d.86, vol. I); raportul de expertiză nr. XXXXX din 04.12.2015 (f.d.19-23, vol. I); Extrasul din baza de date a Poliției de Frontiera a Republicii Moldova(f.d.9, vol. I); Extrasul din baza de date a Poliției de Frontiera a Republicii Moldova(f.d.10, vol. I); Procesul-verbal de examinare a datelor din baza de date a Poliției de Frontieră a Republicii Moldova (f.d.11-13, vol. I);

Instanța de apel a menționat că în acțiunile inculpatului Abashidze Gurami se încadrează în baza art. 361 alin. (2) lit. c) Cod Penal, ultimul a deținut și folosit documente oficiale fals, ce se referă la un document de importanță deosebită, infracțiune prevăzută de art. 361 alin. (2) lit. c) Cod Penal, însă, în conformitate cu art. 391 alin. (1) pct. 6) din Cod de procedură penală, se adoptă o sentință de încetare a procesului penal dacă există circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală.

Ținând cont de prevederile art. 332 alin. (1) Cod de procedură penală și 275 pct. 9) Cod de procedură penală, instanța de apel a conchis că fapta

prevăzută de art. 361 alin. (2) lit. c) Cod penal, conform Hotărârii Curții Constituționale nr. 12 din 14.05.2018 privind excepția de neconstituționalitate a articolului 361 alin. (2) lit. c) din Codul penal (deținerea, folosirea documentelor de importanță deosebită false) este declarată neconstituțională, ceea ce potrivit art. 33 al Hotărârii menționate statuează că principiul legalității incriminării și a pedepsei penale presupune, prin definiție, că nici o faptă nu poate fi considerată ca infracțiune dacă nu există o lege care să prevadă acest lucru (nulum crimen sine lege) și că nu poate fi aplicată nici o pedeapsă dacă nu este prevăzută de lege.

8. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Țurcanu Svetlana, prin care invocând incidența *pct. 6) și 12)* a dispozițiilor art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea totală a deciziei, cu remiterea cauzei la rejudecare.

8.1 În susținerea recursului ordinar declarat procurorul a invocat că:

- însăși instanța de apel a constatat că s-a demonstrat faptul că, inculpatul a deținut și folosit documente oficiale false, ce se referă la un document de importanță deosebită, însă această poziție deși a fost raportată prin prisma modificărilor operate la art. 361 alin. (2) lit. c) Cod penal survenite în baza Hotărârii Curții Constituționale nr. 12 - și după cum o cere Curtea Supremă de Justiție prin decizia sa din 18 decembrie 2018 - nu a luat în considerare că prin excluderea sintagmei „document de importanță deosebită” care potrivit pct. 62 aceleiași Hotărâri este „susceptibil de interpretare extensivă defavorabilă făptuitorului” rămân spre aplicare prevederile articolului 361 alin. (1) din Codul penal, în speță prin probele prezentate de acuzare cu certitudine a fost demonstrat faptul că inculpatul a deținut și folosit un document oficial fals, care acordă drepturi;

- a fost exclus un calificativ al art. 361 alin. (1) Cod penal dar nu și norma ce legea penală care expres stipulează „deținerea sau folosirea documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații, confecționarea sau vânzarea imprimatelor, ștampilelor sau a sigiliilor false ale unor întreprinderi, instituții, organizații, indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare”;

- instanța de fond în mod arbitrar, eronat și nemotivat a încetat procesul penal invocând principiul nullum crimen sine lege;

- instanța de apel, ignorând probele administrate în prezenta speță, și a indicat pripit încetarea procesului penal că „fapta prevăzută de art. 361 alin. (2) lit. c) Cod penal, conform Hotărârii Curții Constituționale nr. 12 din

14.05. 2018 privind excepția de neconstituționalitate a articolului 361 alin. (2) lit. c) Cod penal (deținerea, folosirea documentelor de importanță deosebită false este declarată neconstituțională, ceea ce potrivit art. 33 al Hotărârii menționate statuează că principiul legalității incriminării și a pedepsei penale presupune, prin definiție că nici o faptă nu poate fi considerată ca infracțiune dacă nu există o lege care să prevadă acest lucru (nullum crimen sine lege) și că nu poate fi aplicată nici o pedeapsă dacă nu este prevăzută de lege”, nefiind luat în considerație, pct. 58 al hotărârii care indică că „Curtea acceptă opinia potrivit căreia posibilul justițiabil este privat de posibilitatea de a prevedea, în mod rezonabil, în ce condiții ar urma să răspundă în baza articolului 361 alin.(1) din Codul penal atunci când ar confecționa, deține, vinde sau folosi un document oficial fals, care acordă drepturi sau eliberează de obligații, și, respectiv, în ce condiții ar urma să răspundă în baza articolului 361 alin. (2) lit. c) din Codul penal, în ipoteza în care aceleași acțiuni sunt săvârșite în privința unui document de importanță deosebită”;

- statuările instanței de apel ca și instanță ierarhic inferioară judicios a conchis asupra vinovăției inculpatei în baza art. 361 alin. (2) lit. c) Cod penal, din motiv că faptele acestuia întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii nominalizate. Or, potrivit jurisprudenței constante în această materie, se reține că infracțiunea prevăzută de an. 361 atentează la ordinea stabilită a autentificării documentale a faptelor ce au importanță juridică;

- instanța de apel, nu a ținut cont și nu apreciat totalitatea probelor ce dovedesc vinovăția cet. Abashidze Gurami, necătând la faptul că inculpatul vina nu a recunoscut în comiterea infracțiunii incriminate, însă culpabilitatea inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate a fost dovedită prin probe administrate, cercetate de către instanța de fond, cercetate suplimentar și verificate în ședința instanței de apel – în mod greșit și superficial a apreciat aceste probe, fără a fi evidențiate acele derogări evidente invocate;

- instanța de apel, judecând în fapt și în drept cererea de apel a avocatului Andrei Beruceașvili în numele inculpatului Abashidze Gurami și adoptând soluția atacată, s-a expus neargumentat asupra motivelor pe care le-a invocat din oficiu, aceasta în condițiile în care nu a reținut ca argumentat nici unul dintre motivele invocate în cererea propriu-zisă de apel;

- soluția de încetare a procesului penal în privința lui Abashidze Gurami intentat în baza art. 361 alin.(2) lit. c) Cod penal pe motiv că există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală, a reieșit din respingerea opiniei acuzării pe caz fără o motivație legală, și fără a se expune argumentat, prin ce a admis o

eroare de fapt și de drept anume prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții, decât cea pe care materialul probator o susține;

- instanța nu s-a expus argumentat asupra încadrării juridice corecte a infracțiunii săvârșite de către inculpat, precum și nu a argumentat motivat, bazat pe o practică judiciară stabilită sau pe păreri doctrinare bine structurate inoportunitatea reîncadrării faptei, iar motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii;

- în cazul în care instanța de apel nu este de acord cu aprecierea probelor de către acuzare urma să dezvăluie această concluzie expunându-și punctul său de vedere asupra fiecărei probe aduse în sprijinul învinuirii și puse la baza deciziei de încetare, fapt care pe caz nu a avut loc, fiind efectuată o apreciere eronată și formală de ordin general a probelor și circumstanțelor cauzei penale;

- instanța de apel, a acționat în derogarea de la prevederile procesual-penale precum și nu s-a condus de recomandările Plenului Curții Supreme de Justiție expuse în pct. 14 al Hotărârii nr. 22 din 12.12.20105 cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel, conform căreia nerespectarea acestor cerințe ale legii echivalează cu nerezolvarea fondului apelului, fapt ce atrage după sine casarea deciziei pronunțate.

9. Referință asupra recursului declarat nu a fost depusă.

10. Judecând recursul ordinar, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 434 Cod de procedură penală, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

În particular avându-se în vedere recursul ordinar, rațiunea și finalitatea exercitării căii de atac, rezidă în înlăturarea erorilor admise de instanța ierarhic inferioară la etapa precedentă de judecare a cauzei, iar controlul judecătoresc pe care acesta îl declanșează, are un rol preventiv și unul reparator.

Soluția instanței de recurs se fundamentează, în drept, pe prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, potrivit cărora judecând recursul instanța este în drept să-l admită, cu casarea totală a hotărârii atacate și cu trimiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, când eroarea admisă nu poate fi corectată la

această etapă a procedurilor.

Prin urmare, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze total, atunci când se constată admiterea erorilor de drept, de natură să afecteze echitatea desfășurării procesului și care au avut drept consecință adoptarea unei hotărâri contradictorii și nemotivate.

Totodată, Colegiul evidențiază și prevederile art. 414 Cod de procedură penală, în care se stipulează asupra căror chestiuni de fapt și de drept urmează să se expună instanța, la etapa judecării cauzei în procedura de apel.

În particular, la chestiunile de fapt se atribuie următoarele aspecte: dacă fapta reținută a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă, dacă există circumstanțe atenuante și agravante, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală.

În ce privește chestiunile de drept pe care urmează să le soluționeze instanța de apel, acestea sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual sau penal au fost corect aplicate.

În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate supra, hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, cu trimiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În acest context este relevant de specificat că, hotărârea instanței de apel, potrivit art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă, printre altele, temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Așadar, fiind investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, urma să expună în hotărârea adoptată situația de fapt reținută pe baza probatoriului administrat și să formuleze niște concluzii temeinice, cu suport probator, privitor la vinovăția inculpatului și încadrarea juridică a faptei săvârșite de către acesta, în cazul stabilirii culpei.

Însă, contrar celor stipulate de legea procesual-penală, în cauza deferită judecării instanța de apel nu a exercitat în deplină măsură aceste atribuții legale reglementate exhaustiv de legislator.

Reieșind din sumarul recursului declarat, se constată că procurorul îl întemeiază în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, invocând următoarele cazuri de casare: *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, precum și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Criticele recurentului, în esență, se referă la faptul că instanța de apel neîntemeiat a ajuns la concluzia privind recunoașterea inculpatului Abshidze Gurami vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin.(2) lit. c) și în conformitate cu art. 391 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală dispunând încetarea procesului penal pe motiv că există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală.

Totodată, recurentul invocă și faptul că instanța de apel nu s-a expus argumentat asupra încadrării juridice corecte a infracțiunii săvârșite de către inculpat, precum și nu a argumentat motivat, bazat pe o practică judiciară stabilită sau pe păreri doctrinare bine structurate inoportunitatea reîncadrării faptei, iar motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii.

Verificând criticele expuse de recurent, în raport cu lucrările cauzei, Colegiul penal lărgit constată că acestea sunt întemeiate, deoarece instanța de al doilea grad de jurisdicție nu a judecat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând în cele din urmă o soluție insuficient motivată, în partea încetării procesului penal în privința lui Abashidze Gurami intentat în baza art. 361 alin.(2) lit. c) Cod penal, în raport cu cumulul de probe administrat la caz. Astfel, în opinia Colegiului penal lărgit, de către instanța de apel au fost formulate concluzii pripite, fără a dezbate argumentele acuzării care în ședința de judecată a pledat pentru recunoașterea inculpatului vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin.(1) Cod penal și încetarea procesului penal în legătură cu survenirea termenului de prescripție, iar prin aceasta, fiind încălcată obligația instanței de motivare a hotărârii judecătorești, care face parte din setul garanțiilor subsecvente procesului echitabil, fapt prin care s-a admis eroarea de drept prescrisă de pct. 6) din art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

Pentru a statua asupra acestei concluzii, Colegiul evidențiază într-un prim aspect faptul, că principala problemă adusă în discuție pe orice cauză penală se referă la vinovăția sau nevinovăția persoanei deferite judecății în raport cu faptele infracționale imputate acesteia prin rechizitoriu. Prin urmare, atunci când unei persoane i se impută săvârșirea unei fapte penale

și i se aduce o acuzație în acest sens, aceasta trebuie să fie bazată pe probe pertinente, veridice și concludente, care ar dovedi, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că fapta există, constituie infracțiune și a fost comisă anume de inculpat. Pentru a conchide asupra celor expuse, probatoriu administrat în cauză urmează a fi apreciat după intima convingere a judecătorului, care trebuie să se bazeze pe prevederile legii procesual-penale și pe analiza coroborată a tuturor probelor sub toate aspectele, complet și obiectiv.

Efectuând o analiză a deciziei instanței de apel, prin prisma celor invocate pentru a fi verificate la acea etapă de control judiciar, se deduce că aceasta nu cuprinde considerente suficient argumentate, în vederea încetării procesului penal în privința lui Abazhidze Gurami intentat în baza art. 361 alin.(2) lit. c) pe motiv că, conform Hotărârii Curții Constituționale nr. 12 din 14.05.2018 privind excepția de neconstituționalitate a articolului 361 alin. (2) lit. c) din Codul penal (confeccionarea, deținerea, vânzarea sau folosirea documentelor de importanță deosebită false) este declarată neconstituțională, ceea ce potrivit art. 33 al Hotărârii statuează că, principiul legalității incriminării și a pedepsei penale presupune, prin definiție, că nici o faptă nu poate fi considerată ca infracțiune dacă nu există o lege care să prevadă acest lucru {nullum crimen sine lege} și că nu poate fi aplicată nici o pedeapsă dacă nu este prevăzută de lege.

La acest capitol, instanța de recurs atestă că deși instanța de apel a constatat că inculpatul a deținut și folosit documente oficiale false, ce se referă la un document de importanță deosebită, raportându-și poziția prin prisma modificărilor operate la art. 361 alin.(2) lit. c) Cod penal survenite în baza Hotărârii Curții Constituționale nr. 12 din 14.05.2018, nu a luat în considerare faptul că prin excluderea sintagmei „document de importanță deosebită”, art. 361 alin.(2) lit. c) din Codul penal fapta imputată nu a fost absolut decriminalizată.

Astfel, prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 12 din 14.05.2018, a fost exclus doar un calificativ al art. 361 Cod penal, dar nu și norma care expres stipulează confeccionarea, deținerea, vânzarea sau folosirea documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații, confeccionarea sau vânzarea imprimatelor, ștampilelor sau a sigiliilor false ale unor întreprinderi, instituții, organizații, indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare.

Respectiv, instanța de recurs atestă că, instanța de apel pripit a ajuns la concluzia privind încetarea procesului penal în privința inculpatului Abashidze Gurami intentat în baza art. 361 alin.(2) lit. c) Cod penal.

Colegiul penal conchide că, instanța de apel, în scopul îndeplinirii

cerințelor prevăzute de art.414 Cod procedură penală, la examinarea cauzei nu a concluzionat, de pe urma cercetării probele prezentate de către părți sub toate aspectele și verificării acestora, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și dacă infracțiunea a fost corect calificată.

Reieșind din argumentele puse de către instanța de apel la baza adoptării soluției de casare a sentinței și încetare a procesului penal în privința inculpatului Abashidze Gurami, fără a fi combătute criticile expuse de către partea acuzării referitor la faptul că probele prezentate cu certitudine demonstrează precum că inculpatul a deținut și folosit un document oficial fals care acordă drepturi, Colegiul penal lărgit apreciază concluziile instanței, ca fiind unele pripite, axate pe o analiză insuficientă a învinuirii aduse în raport cu Hotărârea Curții Constituționale nr. 12 din 14.05.2018.

Astfel, în opinia Colegiului, decizia instanței de apel în cauza dată, este afectată de deficiențe în partea motivării, fapt care a afectat soluția adoptată, ceea ce este incident cazului de casare invocat de recurent și prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Erorile admise de către instanța ierarhic inferioară nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs, deoarece instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza și a se pronunța asupra legalității sentinței, substituind instanța care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor procesuale-penale la pronunțarea hotărârii judecătorești.

În asemenea condiții, Colegiul penal lărgit conchide de a admite recursul ordinar declarat la caz, iar decizia instanței de apel urmează a fi casată total cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecători, pentru adoptarea unei soluții întemeiate, cu respectarea prevederilor legale.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, ce reglementează procedura de rejudecare și limitele acesteia: să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra motivelor esențiale invocate în apelul declarat în prezenta speță; să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în prezenta cauză, în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea o evaluare convenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date; să-și

argumenteze clar concluziile în decizia adoptată, inclusiv în partea încadrării juridice a faptei săvârșite de către inculpat, în cazul în care va fi stabilită vinovăția acestuia; ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, precum și de practica relevantă a CtEDO, și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

11. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Țurcanu Svetlana, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 mai 2019, în cauza penală în privința lui *Abashidze Gurami* XXXXX și dispune rejudecarea cauzei, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 14 ianuarie 2021.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Burduh Victor